

6.2.24 - Concurrencia de competencias I

La Constitució espanyola atribueix a les **comunitats autònomes competències plenes** sobre l'activitat turística del seu territori.

Això no vol dir, però, que no hi participin altres ens públics, com és el cas dels ajuntaments, per exemple, que tenen una sèrie de competències específiques en matèria turística.

Aquestes competències es troben, de vegades, limitades per les mateixes competències estatals. Tot i que la Constitució tampoc no reserva a l'Estat cap atribució directa sobre el turisme, **l'Estat hi intervé indirectament**: planificació econòmica, control de les costes, ordenació del territori...

Per exemple, poden fer-se activitats per a la regeneració del medi ambient d'un determinat territori i, probablement, si aquest objectiu s'aconsegueix, hi haurà afluència turística.

De la mateixa manera, **algunes normes estatals poden afectar el turisme**: normativa reguladora de les professions turístiques i de formació, assegurances turístiques, promoció exterior del turisme...

6.2.25 - Concurrencia de competencias II

Com a conseqüència de la **transversalitat del turisme**, al nostre país quasi totes les administracions públiques han assolit competències.

Gairebé tota l'acció pública incideix en el turisme i, per tant, a l'hora de dissenyar i executar una política turística, s'ha de tenir present tota una sèrie de serveis públics relacionats amb la seguretat ciutadana, el patrimoni històric, l'urbanisme, el medi ambient...

És a dir, és necessari tenir en compte tota l'acció administrativa. Independentment del fet de saber a qui correspon estrictament cada competència. **Cal la col·laboració de totes les administracions públiques.**

Els ens locals municipals poden aprofitar i aplicar les polítiques generals turístiques i, alhora, dissenyar polítiques turístiques pròpies. Sempre en un marc de col·laboració.